

Farní listy č.49/2006

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí pod Čerchovem

10. prosince – 2. neděle adventní

Náklady na toto číslo Farních listů činí 4,- Kč. Děkujeme.

Duchovní slovo

Obraťte se, neboť se přiblížilo nebeské, tzn. Boží království.

Tak zní Janovo poselství. Není to nic lákavého, není to žádný laciný příslib. Naopak, prorok nutí ke změně života, k uznání svých hříchů a k obrácení.

A přes to jdou k němu velké zástupy. Proč? Asi proto, že v něm vidí proroka naděje. I za cenu vyznání hříchů a obrácení. A možná právě proto, že chápou, že bez změny tohoto způsobu života žádná naděje pro člověka není.

To jim a nám říká Jan u Jordánu: „Obraťte se, neboť se přiblížilo nebeské, tzn. Boží království.“ Není to

snadné najít svou vinu, a ještě těžší je vyznávat své hříchy. Ale když člověk uvěří, že sám Bůh působí v tomto světě, aby ze srdce lidí vykořenil veškeré zlo: hřích, nepřátelství a sobectví, je schopný jít na poušť na setkání s Bohem.

Jako tehdy. Jan volá na poušť na místo zkoušek a setkání, na místo nevěrnosti i obnovené důvěry, aby lidé mohli prožít zkušenost s Bohem, jak nám ji zvěstují proroci: Bůh nás k sobě přitahuje svým slovem, vzbuzuje v nás touhu po novém, lepším životě a umožňuje nám, abychom opravdu změnili své jednání.

A proto tam nejdou spravedliví ale ti, kteří poslouchají Jana, který vyžaduje jediné: abychom si nenalhávali, že v nás není žádné zlo, ale abychom všechno co jsme, odevzdali Bohu a tím postupně měnili svůj život.

Obraťte se, neboť se přiblížilo nebeské, tzn. Boží království.

To obrácení se koná díky tomu království a pro toto království. Díky tomu, že Bůh sám nás zve a vede k sobě, a také proto, že to království je náš cíl, ke kterému celý náš život vede.

P. Miroslaw Gierga

Srdečně zveme všechny děti, mládež a rodiče
na roráty

v pátek 15. prosince od 17.15 hod.
v klášterním kostele

Liturgie slova – 2. neděle adventní

1.čtení - Bar 5,1-9

Svlékni ze sebe, Jeruzaléme, roucho své žalosti a soužení a oblékni se ozdobou věčné slávy, kterou ti dává Bůh. Přioděj se rouchem spravedlnosti od Boha a postav si na hlavu korunu slávy Věčného. Každému, kdo je pod nebem, ukáže Bůh tvůj jas. Neboť navěky ti bude dáno jméno od Boha: „Pokoj spravedlnosti“ a „Vznešenost bázňě Boží“. Vzchop

se, Jeruzaléme, a postav se na výšině, pohleď na východ a podívej se na své děti, kteří se shromáždili na rozkaz Svatého od východu slunce až na západ. Jak se radují z toho, že Bůh na ně pamatoval! Neboť vyšli z tebe pěšky, vedeny od nepřátel, ale Bůh je přivede k tobě, nesené se slávou jako na královském trůnu. Bůh totiž rozkázal snížit každou vysokou horu, odvěké pahorky, a vyplnit údolí na rovnou zemi, aby Izrael kráčel bezpečně k Boží slávě. Také lesy a každý vonný strom zastíní Izraele na Boží rozkaz. Ano, Bůh přivede Izraele, který se bude radovat ve světle jeho velebnosti, s milosrdenstvím a se spravedlností, která z něho prýští.

ŽALM 126 - Odpověď: Hospodin s námi udělal velkou věc, naplnila nás radost.

Když Hospodin přiváděl síónské zajatce, – byli jsme jako ve snách. – Tehdy byla naše ústa plná smíchu – a náš jazyk plný jásotu.

Tehdy se říkalo mezi pohany: – „Velkou věc s námi udělal Hospodin!“ – Ano, velkou věc s námi udělal Hospodin, – naplnila nás radost.

Hospodine, změň náš osud, – jako se mění údolí na jihu země. – Kdo sejí v slzách, – žnout budou s jásotem.

2.čtení - Flp 1,4-6-8-11

(Bratři a sestry!) Ve všech svých modlitbách s radostí prosím za vás za všechny. Vždyť od prvního dne až do této chvíle mi pomáháte v rozšiřování evangelia. Jsem totiž přesvědčen, že ten, který ve vás toto dobré dílo začal, dokončí ho až ke dni Krista Ježíše. Ano, Bůh je mi svědkem, jak po vás po všech vroucně toužím láskou Krista Ježíše. A za to se modlím: ať stále víc a více roste vaše láska a s ní i poznání a všestranný úsudek, abyste dovedli volit to lepší, čistotou jen zářili a byli bez hříchu pro onen den Kristův, s plnou mírou dobrých skutků, vykonaných ve spojení s Ježíšem Kristem, k Boží chvále a slávě.

Evangelium - Lk 3,1-6

V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, když Poncius Pilát byl místodržitelem v Judsku, Herodes údělným knížetem v Galileji, jeho bratr Filip údělným knížetem v Itureji a v Trachonitidě, Lysaniáš údělným knížetem v Abiléně, za velekněží Annáše a Kaifáše, uslyšel na poušti Boží slovo Jan, syn Zachariášův. Šel do celého okolí Jordánu a hlásal křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy. Tak je psáno v knize proroka Izaiáše: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Každé údolí ať je zasypano, každá hora a každý pahorek srovnán; kde je co křivého, ať je narovnáno, cesty hrbolaté ať se uhladí! A každý člověk uzří Boží spásu.“

Sloupy víry – Umučen za dnů Poncia Piláta

Spasí nás láska, nikoliv bolest

Vyznání víry „přeskakuje“ od okamžiku Ježíšova narození až k jeho smrti a pohřbu. Trochu to připomíná nápisy na hrobech: jméno, příjmení, datum narození, datum smrti. Lidský osud: každý, kdo se narodil, zemře. Bůh by nebyl pravým člověkem, kdyby nezažil celou hrůzu utrpení a smrti. Kříž tedy není pouze důsledkem pozemského působení Krista, ale v nehlubším slova smyslu je cílem vtělení.

Celý Ježíšův život můžeme vnímat jako cestu do Jeruzaléma, k tomu, co je nejdůležitější: pro něj a pro nás. Byly to tři dny, které teologie nazývá *Velikonoční tajemství (mysterium paschální)*: umučení, smrt a zmrtvýchvstání. Pro Izraelity Pascha znamenala přechod od egyptského otroctví ke svobodě.

Kristus uskutečnil novou *Paschu*: přechod od smrti k životu. Dnešní rozjímání věnujeme pouze tajemství jeho umučení, smrti a pohřbu, ale nesmíme zapomenout, že kříž a zmrtvýchvstání jsou jako dvě strany jedné mince – jedno neexistuje bez druhého, jedno bez druhého není pochopitelné. Až v září zmrtvýchvstání totiž chápeme smysl tmy křížové smrti. A také naopak: bez dramatických událostí Velkého Pátku bude pro nás skrytý smysl Velikonočního svítání.

Proč je v Krédu Pilát?

„Byl za nás ukřižován za dnů Poncia Piláta, byl umučen a pohřben“. Ten způsob vyjadřování zdůrazňuje, že Ježíš sám nic „nedělá“, ale jemu to něco „dělá“ někdo jiný. Ježíš to přijímá, vnitřně s tím souhlasí: se zatčením, přibitím na kříž, usmrčením. Dokonale poslušný. Slabý, pasivní, mlčící. Absolutní opak všech představ o pánovitém a mocném Mesiáši.

Pilát je jako mrzutý hrdina z vyznání víry. Podepsal rozsudek smrti pro nevinného, schválil nejnespravedlivější soudní rozhodnutí v dějinách lidstva a... umyl si ruce. Pro lidi to je typické. Ale Pilát není jen symbolická postava – je to postava historická.

Jeho jméno je důkazem, že ukřižování Krista není zbožná legenda ale skutečná historická událost. Nezapomínejme na to. Slyšeli jsme už tolik slov o kříži: kázání, rozjímání křížové cesty, bolestného růžence, že nám až hrozí nebezpečí ztráty realismu této události. Evangelia nemluví o jakémsi symbolu ukřižování, ale popisují smrt ukřižovaného Člověka, jeho opuštěnost, strach, bolest, ponížení mezi zločinci. Podle lidského chápání Ježíš obyčejně prohrál. Pro jeho učedníky byla smrt totální prohrou. „Doufali, že v něm našli krále, jehož nikdo nebude moci porazit, a najednou se stali společníky odsouzence“ (kard. Ratzinger)

ThDr. T. Jaklewicz

Domažliční Orli vybojovali v Plzni druhé místo

V sobotu se konal v Plzni 1. Biskupcup ve volejbalu, na kterém nemohl chybět ani náš Domažlický výběr. Po velmi úspěšném návratu jsme požádali kapitána Petra Jankovce o bezprostřední rozhovor.

Petře, jak se pro vás turnaj vyvíjel?

Hned první zápas jsme dostali výprask od Dominikánů. Druhý zápas jsme stejným poměrem vyhráli my. Třetí zápas ve skupině jsme trochu rozvláčně prohráli. Po sečtení všech bodů jsme postoupili ze skupiny my.

V průběhu čtvrtfinále a semifinále byl náš výkon soustředěný a velmi disciplinovaný. V těchto zápasech jsme nekazili a oba dva jsme vyhráli 2:0 na sety. Ve finále jsme zase narazili na naše známé Dominikány. Po bojovném zápase jsme se ctí museli uznat, že toto mužstvo je nad naše síly.

Druhé místo na turnaji je skvělý výsledek. Kolik týmů se turnaje zúčastnilo?

Celkem 14 družstev. Ceny a pohár předával osobně náš biskup František Radkovský. Samozřejmě, že diplom za naše dosavadní nejlepší umístění ve volejbalu už má čestné místo ve farním sklípku, tak se na něj přijďte podívat. K vidění je i zvláštní diplom od Biskupa za první místo v kategorii nejlépe hrající kněží. Všem, to znamená Lence, Mirkovi, Liborovi, Matějovi a Petřům patří můj dík.

(red)

Advent v Domažlicích:

- úterý až pátek – ranní chvály od 7.15 hod. v arciděkanském kostele,
- úterý a pátek – roráty – mše svatá od 17.15 hod. v klášterním kostele,
- v pátek 15. prosince **roráty pro děti**,
- neděle – adventní meditace na faře od 16.00 hodin.

Další výstava nás zavede do Vatikánu

Dnes po dopolední mši svaté jste všichni zváni do farního sklípku na vernisáž výstavy další z těch, kteří mají fotografování jako koníček. Deset snímků z Říma a Vatikánu pochází tentokrát od Marie Johánkové, učitelky domažlického gymnázia, které jsme před zahájením výstavy položili tři otázky.

Proč jste si vybrala zrovna fotografie Říma a Vatikánu?

Řím i Vatikán jsem již třikrát navštívila a pokaždé z nich měla jiné zážitky. Byla jsem tam i v ty dny, kdy umíral papež Jan Pavel II. Atmosféra, která v tu dobu byla ve Vatikáně, je nezapomenutelná.

Fotíte na klasický fotoaparát nebo digitální? Kolik tak odhadem ročně nafotíte snímků?

Již od mala je focení mým koníčkem. Posledních sedm let fotím na klasický kompaktní Canon. Loni jsem si pořídila první digitál - zrcadlovku Olympus E 500. Nikdy jsem své nafocené snímky nepočítala, ale ročně jsou jich jistě stovky.

Kdybyste měla týden a mohla kamkoliv vyrazit a fotografovat, co byste si vybrala a proč?

Pro mne je každé místo námětem k focení. Ať pojedu kamkoliv, vždy fotky přivezu. Mám radost z každého podařeného snímku. Týden volna na focení, to je pro mě utopie. Ale kdyby jen přece, kdo ví, zda bych opět nezajela do Říma.

(von)

NOVÉ KNIHY:

Guy Gilbert: Růženc svĕtla

Meditace inspirované Biblií i všedním životem, ve kterých známý francouzský kněz G. Gilbert uvádí svá zamyšlení nad každým z tajemství růžence svĕtla.

P. Giuseppe Tomassellu: Peklo existuje

Zkušený italský exorcista představuje na pozadí biblických textů a učení katolické církve skutečnost existence pekla.

Jolante Sasiadeková: Faustýna neobyčejně obyčejná

Psychologicky propracovaný příběh, v němž se střídají texty ze života sv. Faustýny Kowalské s příběhem dnešních vysokoškolaček Evelyny a Katky

Na minutu s Janem Pavlem II. Hledání naděje

Tato publikace přináší sto papežových krátkých myšlenek, jež vyslovil během svého dlouhého pontifikátu.

Greg Watts: Dělník na vinici Páně

Portrét papeže Benedikta XVI. Autor předkládá poutavý portrét nového papeže – jeho dětství, mládí, kariéry, víru, priority – a vymezuje hlavní problémy, které Benedikt XVI. čekají.

Margaret Cravenová: Slyšel jsem sovu zavolat své jméno

Autor je často nazýván „francouzským Janem od Kříže“. Ve své knize se obrací na obyčejné křesťany, jako jsem my. Chce nás vést k tomu, aby náš život proměnil v nečekané duchovní dobrodružství ve službě Bohu i lidem. Stačí málo - nechat se vést vanutím Ducha.

Stránka nejen pro mládež

ČAS PRO ZTIŠENÍ - ADORACE 16. PROSINCE

Hledáte prostor na ztišení, adorování, modlitbu a zpěv? Pak vezte, že v sobotu 16.12. v boční kapli arciděkanského kostela adorace bude. Už jen v kolik? 18:30

Srdečně zveme Libor

Cesta do věčného města III.

Po pátečním dnu příjezdu a návštěvě baziliky sv. Petra, následovala noc na kterou jsme se moc těšili, všichni byli utaháni po náročné cestě a uleháme. Plni nových sil i nadšení začínáme další den. Ráno jedeme do baziliky sv. Pavla za Hradbami, místo se zvláštní atmosférou. Průvodcem je nám bohoslovec Josef. Co zde najdete?

V bazilice sv. Pavla za hradbami jsou v kruhových obrazcích blízko stropu znázorněny tváře všech papežů svaté církve od jejího počátku počínaje prvním papežem sv. Petrem a konče vyobrazením současného papeže Benedikta XVI. Prý se říká, že až budou obsazena všechna další obrazová pole, nastane konec svĕta. Naše otázka byla okamžitá: A kolik že zbývá ještě volných míst? P. Marcel se šibalsky usmál a s úsměvem odpověděl: Oni vždycky nějaké další místa přidělají...

Další naše kroky nás dovedly až na místo, kde byl svatý Pavel s'at. Pak už jsme pokračovali k Lateránské bazilice, kde máme setkání s P. Marcelem a další partou, kteří také kupodivu pocházejí z Domažlic a okolí. Inu na náhody není nouze. V Lateránské bazilice můžeme najít obraz sv. Jana Nepomuckého a samozřejmě dalších. Pak začíná „marathón“ po různých místech, poslední z velkých bazilik - Panny Marie Sněžné a dalších kostelů, kde bylo rozhodně na co koukat. Připomněl bych ještě jezuitský kostel, kde najdeme ostatky jezuitského zakladatele svatého Ignáce z Loyly. Cestou procházíme již osvětlené místa nočního Římu. Vyčerpaní sedáme s chutí k pizze a pak výběr zmrzliny, ale asi ze sta druhů? To se vybírá přeci jen o maličko hůř. Pomalu se končí den a vracíme se ucapaní zase zpět do našeho místa odpočinku.

Pár praktických rad: i kostely se večer zavírají, počítejte kolem šesté až sedmé hodiny sehnat jídlo v centru není problém a za celou pizzu zaplatíte v průměru mezi 5- 15 Eury, zmrzlinu není problém sehnat, ale vybrat si!!!

pokračování příště Josef a Paddy

Stránka pro děti

Dnes na adventním věnci zapalujeme dvě svíčky, je druhá neděle adventní.

K dnešnímu evangeliu:

Jan Křtitel, syn kněze Zachariáše a jeho ženy Alžběty se narodil šest měsíců před Ježíšem. V dospělosti žil na poušti a kázal o příchodu Mesiáše a řekl lidem: Obráťte se! Změňte svůj život! Dejte se pokřtít v Jordánu, aby Bůh vaše hříchy odpustil.

Jan Křtitel vyzývá i nás, abychom se obrátili. Co znamená obrátit se ve víře? Nasměrovat se na Ježíše, neboť on tě volá jako tvůj nejlepší přítel. Obrátit se znamená také nasměrovat se k těm, se kterými žiješ. Být pozorný k jejich přítomnosti. Znamená to: Žít s nimi ne jeden vedle druhého, ale jeden s druhým.

„Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Hrbolaté cesty budou rovné.“ Co to znamená? Aby se každá propast na cestě zasypala a každý pahorek byl srovnán. Na životní cestě může být takovou propastí např. lhostejnost, nezáměr, lenost, nevykonané dobro.... a horou nebo pahorkem pýcha, závist, egoismus...

? Cesta na obrázku není rovná, je plná kopců. Zkus zapřemýšlet při zpytování svědomí, které skutečnosti bys chtěl „vyrovnat“ právě ty v této adventní době, aby mohl Ježíš svobodně vstoupit do tvého života. Napiš to přímo do obrázku. Může ti to pomoci při přípravě ke svátosti smíření.

Advent s prorokem Izaiášem

Šest adventních bohoslužeb se liší od ostatních: v úterý a pátek večerní mši svatou doprovázejí rorátní zpěvy, používá se mešní formulář o Panně Marii a bílá barva mešního roucha, bohoslužba začíná za tmy, kterou rozptylují pouze plamínky malých svíček v rukou věřících a za zpěvu slavného *Gloria se* kostel naplňuje světlem. Letošní roráty prožíváme doprovázeni slovem a životem proroka Izaiáše. Pro čtenáře Farních listů jsme připravili *resumé* prvních dvou setkání.

1. Přečti: Iz 1,1-20

Pravděpodobně to všechno Izaiáš viděl na vlastní oči: množství prázdných obětí přinášených v sobotu a v den novoluní, všechna kadidla, slavnosti a shromáždění, ve kterých nebylo nic s upřímností. Aby to poznal, nepotřeboval žádného prorockého ducha – stačila lidská poctivost. Ale Izaiáš si dovoluje neobyčejnou přísnost vůči knížatům a svému lidu, když je nazývá: „sodomští náčelníci, lidé gomorští“. Lid ho nekamenuje a knížata mlčí. Asi poznávají, že skrze svého proroka mluví Bůh. Přísnost Izaiášových slov je důkazem Božího vnuknutí. Druhým důkazem je naděje, kterou tato slova obsahují: obyvatele Sodomy a Gomory, pokud se zřeknou zlého a změní své chování, uzří Boží tvář. Takový příslib nemůže pocházet pouze od člověka.

Izaiáš také volá:

Hlava je celá chorá a celé srdce zemdlené.

Od hlavy až k patě nic zdravého není.

Samá modřina a jizva i čerstvá rána, nejsou vymačkány ani obvázány ani ošetřeny olejem.

Koho Izaiáš viděl? O kom mluví? Je to trestaný Izrael? Člověk každé doby? Nebo Syn člověka, Syn Boží, Kristus trpící v Getsemanech, Ježíš na křížové cestě nebo na Golgotě? Anebo všechno najednou?

Takový je osud proroka. Nemůžeme se ho na to všechno zeptat. On to ani neví. Možná i on toužil po velikosti svého národa a po Mesiáši, který přijde s velkou mocí. Ale Duch Páně mu dovolil vidět něco jiného, něco, čemu nerozuměl a po čem nikdo netoužil, ani se nikomu o tom nezdálo. Sláva a chvála skryté v chudobě, utrpení a ranách...

2. Přečti: Iz 6,1-13

Izaiáš uzřel Hospodinovu slávu a jeho srdce se naplnilo strachem: *běda mi, jsem ztracen. Jsem člověk nečistých rtů.* Ale jeden ze serafů se dotkl jeho rtů žhavým uhlíkem, aby je očistil. Následně hlas Páně řekl: *Koho pošlu, kdo nám půjde?“. Izaiáš odpověděl: Hle, zde jsem, pošli mne!“.* Tak se stal prorokem. Uslyšel slovo pozvání a odpověděl na ně. Stal se poslaným.

Ale nejdřív prožil chvíli hluboké pokory. Unesen před Boží trůn poznal vlastní slabost. Poznal, že svými hříšnými a nečistými rty není schopen sloužit Pánu. Oheň je v Písmu znamením Boží přítomnosti a jeho svatosti. Jeden ze serafů vzal tedy kleštěmi (jako by se bál dotknout rukou) žhavý uhlík a dotkl se jím Izaiášových rtů – a rty jsou přece mnohem citlivější než dlaně... Izaiáš necouvl, přijal bolest očistění. V tuto chvíli byl člověk větší od serafa, strážce Boží slávy, poslance Božích výroků.